

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/227/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118206866
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4118206866.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: B. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/X, XXX XX H., o zaplatenie sumy 751,01 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 12Csp/89/2018-98 zo dňa 11.09.2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku III. o trovách konania z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom č. k. 12Csp/89/2018-98 zo dňa 11.09.2019 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 449,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 01.09.2015 do zaplatenia s tým, že súd povolil žalovanej dlžnú sumu splácať v splátkach po 60 eur mesačne, a to vždy do 28-teho dňa v mesiaci počnúc prvou splátkou v mesiaci september 2019 až do zaplatenia, pod stratou výhody splátok. V zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 6, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu domáhal zaplatenia sumy 751,01 eura s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania, čo odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovanou dňa 18.03.2014 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 800 eur, ktorú sa zaviazala splatiť 60 mesačnými splátkami po 24,95 eura. Žalovaná svoju povinnosť nedodržala, uhradila len sumu 350,48 eura.

2. Súd preskúmal uzavretú zmluvu a zistil, že žalovaná spísala u právneho predchodcu žalobcu žiadosť a zmluvu o poskytnutie pôžičky č. XXXXXXXX, ktorou žiadala, aby jej právny predchodca žalobcu poskytol pôžičku v sume 800 eur, ktorú by splácala v 60 mesačných splátkach. Na právny vzťah súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, pretože zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba bola podaná sčasti dôvodne, pretože predchodca žalobcu poskytol žalovanej sumu 800 eur, pričom žalovaná zaplatila sumu 350,48 eura a súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie sumy 449,52 eura, čo je rozdiel medzi poskytnutým úverom a jeho zaplatenou časťou, keďže úver súd vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov. Súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 449,52 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 01.09.2015 do zaplatenia, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z.. Počiatok omeškania je deň nasledujúci po dni vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru. Zástupkyňa žalovanej požiadala o možnosť splácania dlžnej sumy v splátkach po 20 eur, čo odôvodnila tým, že žalovaná je invalidná dôchodkyňa, poberá invalidný dôchodok 450 eur, okrem toho je zamestnaná s príjmom 450 eur. Jej výdavky sú nájomné 160 eur,

elektrina, plyn 33 eur, telefón 20 eur, hypotekárny úver 372 eur, pôžička z Prima banky 130 eur, zostane jej 186 eur. Okrem toho rieši splácanie úveru s Poštovou bankou, ďalší spor s Intrum Slovakia. Súd povolil žalovanej splácať dlžnú sumu v splátkach po 60 eur mesačne s poukazom na ustanovenie § 232 ods. 4 CSP, splátku vo výške 20 eur súd považoval za neprimerane nízku s poukazom na príjem žalovanej, avšak s poukazom na jej preukázané výdavky jej povolil splácať priznanú sumu v splátkach, k splateniu by malo dôjsť takýmito splátkami do 8 mesiacov.

3. K odôvodneniu rozhodnutia prečo súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov súd uviedol, že dohodnuté úroky z úveru sú v rozpore s dobrými mravmi, keďže podľa zverejnených priemerných úrokových sadzieb na webovom sídle Národnej banky SR úroková miera úverov poskytovaných pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období 03/2014 pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti činila hodnotu 12,80 % pri úveroch od 1 do 5 rokov. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 32 %. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, 3Cdo/173/2003, z ktorých jednoznačne vyplýva, že pokiaľ výška zmluvných úrokov prevýši priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 %, je neprijateľná a odporuje dobrým mravom, t. j. dojednaná výška zmluvných úrokov je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ). V zmluve nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti úveru (obligatórna náležitosť zmluvy), pretože z číselného vyjadrenia 03/2019 nie je možné vyvodiť konečnú splatnosť úveru, teda presný deň splatnosti úveru. Zmluva obsahuje nesprávnu informáciu o RPMN (je vyjadrená 32 %) čo je zrejme na prvý pohľad, keďže tento údaj je zhodný s výškou ročnej úrokovej sadzby. Avšak v RPMN musia byť zahrnuté jednorazové a iné poplatky, ktoré žalovaný v súvislosti s úverovým vzťahom účtuje. Súd považoval dojednanie úroku vo výške 32 % ročne za rozpor s dobrými mravmi.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, keďže každá z nich mala vo veci úspech len čiastočný.

5. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a zaviazat' žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 301,49 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p. a. zo sumy 301,49 eura od 01.09.2015 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Podané odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil, že dojednaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme zmluvne dojednaného úroku je neprimeraná a v rozpore s dobrými mravmi. Rovnako je nesprávny záver súdu o bezúročnosti úveru pre neuvedenie termínu konečnej splatnosti úveru a nesprávneho vyčíslenia výšky RPMN. Namietal, že výška RPMN 32 % je zhodná s dojednanou úrokovou sadzbou, keďže jedinou odplatou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej RPMN pre úvery do 1.500 eur so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená v čase uzatvorenia úverovej zmluvy MFSR predstavovala 46,30 %. Výška dojedanej odplaty 32 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Dojednaná odplata 32 % nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov. Ani záver súdu, že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu neuvedenia termínu konečnej splatnosti úveru nie je správny s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-42/15. Určenie konečnej splatnosti 3/2019 je dostatočne určité a zrozumiteľné, poskytuje relevantnú informáciu, že úver bude žalovaná splácať do marca 2019. Právny predchodca žalobcu neporušil žiadne povinnosti, preto žalobcovi vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov ako odplaty poskytnutého úveru. RPMN je v zmluve vypočítaná podľa zákonného vzorca.

6. K podanému odvolaniu sa vyjadrila žalovaná, ktorá sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie stotožnila a navrhla podané odvolanie zamietnuť. Tvrdenia žalobcu považovala za nesprávne, pretože zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov. Poukázala na viaceré rozhodnutia krajských súdov, ktoré potvrdzujú, že zmluva musí obsahovať všetky povinné náležitosti, a keď ich neobsahujú tak zmluvy boli bezúročné a bez poplatkov. Okrem rozhodnutí krajských súdov vyzdvihla i rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 116/2017, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/195/2018 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/352/2018, ktoré riešili rovnaký prípad.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu

prvej inštancie v zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

10. Podľa § 391 ods. 1 CSP, k odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

11. Podľa obsahu spisu sa žalobca domáhal zaplata sumy vo výške 751,01 eura s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že uzatvoril so žalovanou dňa 18.03.2014 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 800 eur, ktorú sa zaviazala splátiť 60 mesačnými splátkami po 24,95 eura. Žalovaná svoju povinnosť nedodrжала, uhradila len sumu 350,48 eura. Napadnutým rozsudkom, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 449,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 01.09.2015 do zaplata s tým, že súd povolil žalovanej dlžnú sumu splácať v splátkach po 60 eur mesačne, a to vždy do 28-teho dňa v mesiaci počnúc prvou splátkou v mesiaci september 2019 až do zaplata, pod stratou výhody splátok. V zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Proti zamietajúcejmu výroku a súvisiacemu výroku o trovách konania podal žalobca odvolanie, preto je posúdenie správnosti a odôvodnenosti tohto výroku predmetom odvolacieho konania.

12. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Aj rozhodnutie formou uznesenia (ak nejde o rozhodnutie, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval alebo o uznesenie, ktoré sa týka vedenia konania) musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

13. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nie len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania.

14. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

15. Od 01.07.2016 je účinný nový právny predpis upravujúci súdne konanie Civilný sporový poriadok, ktorý v ustanovení § 220 ods. 2 stanovuje, že v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Preskúmaním napadnutého rozsudku dospel odvolací súd k záveru o jeho nejasnosti a zmätočnosti. Súd prvej inštancie uviedol, že zmluvný úrok dohodnutý v zmluve je v rozpore s dobrými mravmi a zároveň konštatoval, že považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Takéto právne posúdenie je rozporné, pretože ide o dve samostatné a odlišné právne posúdenia. Ak bol súd prvej inštancie názoru, že úrok z úveru v danej veci je v rozpore s dobrými mravmi, potom nemal dôvod posudzovať náležitosti zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vyslovil však aj názor, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru možno konštatovať iba pri splnení podmienok stanovených zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 11), súd prvej inštancie však neaplikoval uvedené ustanovenie a nezaoberal sa existenciou zákonom stanovených podmienok, kedy je možné konštatovať, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Z napadnutého rozsudku teda nie je zrejmé ako dospel k záveru o bezúročnosti úveru. Následne súd prvej inštancie pri závere, že úroky sú v rozpore s dobrými mravmi, zmätočne rieši aj skutočnosti týkajúce sa údajov o konečnej splatnosti úveru a RPMN, pričom zdôvodnenie v tomto smere je veľmi stručné a nedostatočné.

17. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku III. o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie sa bude opätovne zaoberať vecou v naznačenom smere a svoje nové rozhodnutie zdôvodní v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).